

Sindre Svindal

Jamfør Mesquita og Smith burde større støttebase burde føre til mer demokratisering. Hvorfor har det ikke blitt mer demokrati i Nord-Korea sammenlignet med Vietnam?

Bacheloroppgave i Lektor i samfunnsfag

Veileder: Marius Wishmann

Mai 2019

Sindre Svindal

Jamfør Mesquita og Smith burde større støttebase burde føre til mer demokratisering. Hvorfor har det ikke blitt mer demokrati i Nord-Korea sammenlignet med Vietnam?

Bacheloroppgave i Lektor i samfunnsfag
Veileder: Marius Wishmann
Mai 2019

Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet
Fakultet for samfunns- og utdanningsvitenskap
Institutt for sosiologi og statsvitenskap

Appendiks

Selectorate teori ble lansert i 2003 av Mesquita, Morrow, Siverson og Smith som en vid teori for å primært forklare demokratisering. Sentralt i selectorate teori er winning coalition. Den tiltenkte årsakssammenhengen er at desto større denne samfunnsgruppen er desto flere samfunngoder vil statslederen tilby befolkningen (Mesquita, Morrow, Siverson, Smith, 2003, s.53). Slike samfunngoder kan inneha en rekke ulike former som bedre helsevesen, bedre veier, men også mindre korrupsjon og mer innflytelse. I ettpartistater som Nord-Korea og Vietnam kan en slik form for demokratisering være en styrkning av partidemokrati slik vi så i Vietnam fra 2011. I Mesquita et al første verk fra 2003 definerer de winning coalition i sosialistiske stater som partimedlemmer og av disse to casene er det Nord-Korea som har klart flest partimedlemmer med 16.6% versus 3.7% for 2007. Nord-Korea er som vi vet, og ifølge additive polarchy, det klart minst demokratiske av de to. Denne utviklingen holder seg stabil over tid for begge casene og motbeviser Mesquita et al hypotese om at en økning i winning coalition vil føre til demokratisering (2003, s.53).

Innholdsfortegnelse

1.0 Innledning.....	4
2.0 Begrepsavklaring.....	5
2.1 Bruk av engelske begrep i tilknytning til selectorate teori.....	5
3.0 Teori.....	6
3.1 Selectorate teori.....	6
3.1.1 Størrelsen på winning coalition og dets betydning.....	7
3.1.2 «The Logic of Political Survival» (2003).....	8
3.2 «Testing Novel Implications from the Selectorate Theory of War» (2004).....	9
3.2.1 Selectorate og winning coalition.....	9
3.3 «Dictators Handbook» (2011).....	10
3.3.1 Selectorate.....	10
3.4 Endret innhold og operasjonalisering av selectorate og winning coalition.....	10
4.0 Alternativ teori.....	12
4.1 Hafner-Burton og Tsutsui (2005).....	12
5.0 Metode.....	13
5.1 Komparativ studie.....	13
5.2 Komparativ sammenligning.....	14
6.0 Operasjonalisering og drøfting.....	15
6.1 Operasjonalisering av selectorat og winning coalition - 2003.....	15
6.2 Operasjonalisering av winning coalition – Nord-Korea.....	16
6.3 Operasjonalisering av winning coalition - Vietnam.....	17
6.4 Operasjonalisering av nominal selectorate - 2011.....	18
6.5 Operasjonalisering av real selectorate – 2011.....	18
6.6 Lee (2018) og Malesky et al (2011).....	19
6.6.1 Operasjonalisering av selectorate og winning coalition for Nord-Korea.....	19
6.6.2 Operasjonalisering av selectorate og winning coalition i Vietnam.....	20
6.7 Oppsummering av Selectorate teori.....	22

7.0 Operasjonalisering og drøfting av Hafner-Burton og Tsutsui	23
8.0 Måling av demokratisering.....	27
8.1 Grafisk fremstilling	28
8.2 Tolkning av Additive Polarchy	28
9.0 Utfordringer tilknyttet innsamling av data	29
10.0 Forslag til videre forskning	30
11.0 Konklusjon	31
12.0 Kildeliste	32
13.0 Appendiks.....	36
13.1 Ratifisering av menneskerettighetskonvensjoner: Tabellarisk fremstilling	36
13.2 Presentasjon av partimedlemskap: tabellarisk	40
13.2 Presentasjon av medlemmer i sentralkomiteen	41
13.3 Additive polarchy: Formel	42

1.0 Innledning

Selectorate teori ble lansert i 2003 av Mesquita, Morrow, Siverson og Smith som en vid teori for å primært forklare demokratisering. Det teoretiske korpuset har så blitt videreutviklet av dem selv over tid i henholdsvis 2004 og 2011. Med dette ble synet på hvem som utgjorde den mest kritiske støttebasen, winning coalition, noe endret. Hvem som utgjør winning coalition og hvor stor denne gruppen er i de respektive statene er sentralt for demokratisering. Som vi skal se virker denne gruppen å være langt større i Nord-Korea enn i Vietnam og det var med dette som bakgrunn at jeg formulerte hypotesen «jamfør Mesquita et al fører økt støttebase til demokratisering: hvorfor er ikke Nord-Korea mer demokratisk enn Vietnam?».

I kapitel to omtaler jeg begrepsavklaringer og i kapittel tre vil jeg redegjøre for selectorate teori av Mesquita et al som er hovedteorien oppgaven bygger på. I kapitel fire omhandles alternativ teori av Hafner-Burton og Tsutsui, før jeg i kapitel fem presenterer metodevalg for oppgaven. I kapitel seks og sju operasjonaliserer og drøfter jeg ovennevnte teorier og binder empiriske funn sammen med teorier. I kapitel åtte har jeg utarbeidet og illustrert additive polyarchy index som benyttes som mål på demokratisering og i kapitel ni har jeg kort beskrevet de utfordringer jeg har hatt med innsamling av data. I kapittel ti foreslår jeg ett tema hvor det er behov for mer forskning. Avslutningsvis vil jeg trekke frem hovedtrekk i analysen og se hvordan dette samsvarer med min problemstilling.

2.0 Begrepsavklaring

2.1 Bruk av engelske begrep i tilknytning til selectorate teori

Denne oppgaven tar utgangspunkt i selectorate teori av Mesquita, Morrow, Siverson og Smith. I det videre arbeid med å beskrive og drøfte teorien vil jeg benytte meg av de engelske faguttrykkene som denne bygger på. Dette fordi det per dags dato ikke foreligger noen norskspråklige akademiske publikasjoner som omtaler disse og som kan danne presedens for oversetting. I min hypotese har jeg allikevel brukt det norske ordet «støttebase», som en mulig oversettelse av begrepet «winning coalition». Årsak til dette er for ikke å skape forvirring for leserne, ved å ha et kunstig plassert engelsk ord i en ellers norsk forside. Jeg velger i den videre omtale og drøfting av teorien å benytte meg av det engelske ordet «winning coalition», dette for å tilstrebe mest mulig presisjon i omtale. Av samme grunn vil heller ikke øvrige sentrale begreper som «real» og «nominal» selectorate bli oversatt til norsk.

3.0 Teori

Temaet for denne oppgaven er selectorate teori og om størrelsen på winning coalition kan forklare Nord-Koreas manglende fremvekst av demokrati sammenlignet med Vietnam. Sentrale teoretikere på området er Mesquita, Morrow, Siverson og Smith med sin Selectorate-teori og Hafner-Burton og Tsutsui sin teori paradox of empty promises. Førstnevnte teori omtales i kapittel tre og sistnevnte i kapittel fire. Jeg vil redegjøre for hovedinnholdet i teoriene for deretter å benytte disse i det videre arbeidet med å analysere empiri mot teori.

3.1 Selectorate teori

Mesquita, Morrow, Siverson og Smith tidlige og mest omfattende publisering av Selectorate-teori var i boka «The Logic of Political Survival» fra 2003. Teorien er senere videreutviklet og delvis revidert på sentrale områder som: revolusjoner (Mesquita og Smith, 2015, s.708), statskupp og utrenskninger (Mesquita og Smith, 2015, s.711) og skillet mellom nominal selectorate og real selectorate (Mesquita og Smith, 2011, s.5-6). Hvordan og hvilke av de ovennevnte revisjoner man benytter seg av vil kunne få betydning for hvordan man operasjonaliserer sentrale begreper samt de konklusjonene man kommer frem til. Andre forskere har også omtalt og analysert selectorate teori. Jeg har valgt å belyse enkelte av disse for å sammenligne de mot Mesquita et al's opprinnelige teori og analysert hvordan dette kan benyttes for å belyse synet på demokratisering i Nord-Korea og Vietnam.

Casene i denne oppgaven, Nord-Korea og Vietnam, behandles ikke direkte i hovedverket deres fra 2003. I et senere verk behandler de Nord-Korea direkte, men ikke Vietnam. Hvor de i dette verket introduserte de en rekke opplysninger som blant annet størrelsen på winning coalition. Jeg kommer derfor kort til å behandle dette senere. I øvrige publikasjoner omtaler de Sovjetunionen og uttrykker at dette kan ekstrapoleres til å gjelde lignende styresett (Mesquita et al 2003, s.53 og Mesquita og Smith 2011, s.5-6). Lignende styresett velger jeg å forstå som at man kan trekke paralleller til Nord-Korea og Vietnam.

I det følgende vil jeg beskrive Mesquita et al sitt teoretiske utgangspunkt for selectorate teori. Jeg vil deretter omtale innhold og betydning av winning coalition og selectorate i de publikasjonene som er de mest sentrale for denne oppgaven, i kronologisk rekkefølge. Det vil si «The Logic of Political Survival» (Mesquita et al, 2003), «Testing Novel Implications from the Selectorate Theory of War» (Mesquita et al, 2004) og avslutningsvis «Dictators Handbook»

fra 2011 (Mesquita og Smith). Dette fordi betydning og innhold av sentrale begreper har endret seg i takt med at Mesquita et al har utviklet selectorate teori over tid.

Utgangspunktet for Mesquita et al sin teori er antakelsen om at det er primært to grupper som har innflytelse på den politiske ledelsen i et land. Disse er selectorate og winning coalition og at størrelsen på winning coalition er direkte knyttet til graden av demokrati (Mesquita et al, 2003, s.50), hvor en økning i størrelsen av winning coalition innebærer økt grad av demokrati (Mesquita et al, 2003, s.50). Definisjon av hver av disse gruppene vil bli omtalt og operasjonalisert eksplisitt i forhold til de publikasjoner som analyseres i oppgaven.

3.1.1 Størrelsen på winning coalition og dets betydning

En av hoved antakelsene Mesquita et al bygger på, er at «enhver politiker vil bevare regjeringmakten så lenge som mulig» (2003. s.8, min oversettelse). Forskjellen mellom ulike politiske styresett ligger i hvilke virkemidler man kan benytte seg av for å bevare makten. I autokratier, det vil si der hvor antallet personer som har innflytelse og de som faktisk tar avgjørelsene er relativt få, kan en benytte seg av andre virkemidler for å få støtte, enn det man har mulighet til ved store winning coalition, det vil si demokratier (Mesquita et al, 2003, s.8). Desto mindre denne gruppen er, jo større er mulighetene til å benytte seg av individuell belønning (Mesquita et al, 2003, s.26). Hvis denne gruppen vokser seg svært stor, slik den tenderer mot å gjøre i et demokrati, blir mulighetene til å benytte seg av denne form for belønning redusert (Mesquita et al, 2003, s.37).

Ved vekst i winning coalition vil dette resultere i at lederne må finne en mer kostnadseffektiv måte å belønne på (Mesquita et al 2011, s.11). Slik belønning trenger ikke å begrense seg til rent monetære belønninger, men kan for eksempel være retten til innflytelse. Dette henger tett sammen med demokratisering (Mesquita et al 2011, s.11). Et eksempel kan være hvordan Vietnam i 2011 gjennomførte reformer for å styrke partidemokratiet (Koh, 2012, s.362).

3.1.2 «The Logic of Political Survival» (2003)

3.1.2.1 Selectorate

I selectorate teori definerer Mesquita et al selectorate som «Den delen av befolkningen hvis kjennetegn samsvarer med de kravene som er gjeldende for å kunne velge landets lederskap og som er nødvendig for å få tilgang til personlige fordeler» (Mesquita et al, 2003, s.42, min oversettelse). Denne definisjonen operasjonaliserer forfatterne som alle statsborgere i Sovjetunionen, for deretter å ekstrapolere det til å gjelde lignende systemer, det vil si alle kommunistiske land (Mesquita et al, 2003, s.53).

Denne ekstrapoleringen kan virke noe selvmotsigende fordi statsborgere ikke har noen «personlige fordeler» som de får fra landets lederskap. Når man omtale fordeler i denne sammenheng, er det fordeler som det vil være konkurranse om og som man må være spesielt utvalgt for å motta. For eksempel vil ikke rett til allmenn utdanning være en slik fordel, mens det å få plass på en eliteskole vil være det. Betydning og bruk av «personlige fordeler» er et aspekt som Mesquita et al i utstrakt grad vektlegger i sin argumentasjon, jamfør kapittel 3.1.1, da dette kan være et virkemiddel for å bevare makten lengst mulig i land med mindre demokratisk styresett, makthaverne “kjøper” seg støtte.

3.1.2.2 Winning coalition

Mesquita et al definerer winning coalition i Sovjetunionen og «lignende stater» som «den delen av befolkningen som oppfylte kravene til statsborgerskap og som hadde medlemskap i kommunistpartiet» (Mesquita et al 2003, s.53, min oversettelse). Her velger jeg å forstå at Vietnam og Nord-Korea er å betrakte som «lignende stater», ettersom de begge er kommunistiske ettpartistater. Ovennevnte innebærer en relativt vid definisjon av winning coalition sammenlignet med forståelsen av begrepet i senere publikasjoner. Fordelen ved en slik vid definisjon av begrepet er at dette i større grad muliggjør en komparativ analyse mellom lignende regimer grunnet denne type data ofte er enkelt tilgjengelig.

En kritikk av en slik definisjon er at man i mindre grad vil kunne avdekke komplekse maktstrukturer i et land. Med begrepet «komplekse maktstrukturer» mener jeg at Mesquita et al (2003) ikke har klart å avdekke de faktiske maktforholdene slik de fremkommer i de respektive case. Siden dette er en statsvitenskapelig oppgave som omhandler politisk styring

blir makt primært forstått som hvem som har mest innflytelse innenfor det politiske handlingsrommet (Kriesi, Adam, Jochum, 2005, s.341-342). Den presisjonen Mesquita et al mister ved å redusere teorien til en enkelt variabel, størrelsen på winning coalition, vinner de i form av en allsidig teori som kan benyttes på et stort antall caser.

Jeg finner det verdt å merke seg at forfatterne er inne på konseptene «demokratisk sentralisme» og «proletariatets diktatur» samt peker på at disse prinsippene var sentrale i styringen av Sovjetunionen (Mesquita et al, 2003 s. 5-53). Dette indikerer en bevissthet rundt vertikale maktstrukturer og at antakelsen om at ethvert partimedlem skal ha like stor innflytelse i partiet, blir feilaktig. De omtaler ikke dette motsetningsforholdet nærmere og jeg anser det ikke formålstjenlig å drøfte dette ytterligere. Jeg ønsker likevel å fokusere på at Mesquita et al har endret teoretisk forståelse av winning coalition i 2004 og 2011 publikasjonene, noe jeg kommer nærmere tilbake til i kapittel 3.2 og 3.3.

3.2 «Testing Novel Implications from the Selectorate Theory of War» (2004)

3.2.1 Selectorate og winning coalition

I denne artikkelen defineres selectorate likeledes som i «The logic of political survival» fra 2003, men de opererer med en endret forståelse av winning coalition, hvor de eksplisitt benytter Nord-Korea som eksempel. De skriver at «makten sikres gjennom en koalisjon av militære ledere, lojale familiemedlemmer og byråkrater» (Mesquita et al, 2004, s.375). Størrelsen på winning coalition er et sted mellom 250 og 2500 personer, men de gjør ikke nærmere rede for hvordan dette anslaget fremkommer. Det faktum at de benytter seg av en alternativ operasjonalisering, som ikke samsvarer med den som ble benyttet i «The Logic of Political Survival» som skulle tilsi antall partimedlemmer (Mesquita et al, 2003, s.53). Et mulig scenario kan være at fremfor å betrakte Nord-Korea som en ettpartistat så betrakter de Nord-Korea som en militærstat, og at winning coalition følgelig blir en langt mindre gruppe. Dette kan kobles til en overordnet fagdiskusjon i synet på hvordan en skal operasjonalisere ettpartistater, se især Geddes (1999) (i Ghandi 2008 s.xx). Det er verdt å merke seg hvorfor de ikke har direkte avklart dette ettersom det er åpenbart konflikt. I tillegg skal Vietnam forstås som en ettpartistat eller et militærdiktatur? Formulert på en annen måte skal vi se på Vietnam og Nord-Korea med en bred definisjon av winning coalition, ettpartistat, eller en smal, militærdiktatur? I forhold til min

operasjonalisering vil jeg hevde at jeg har tatt hensyn til begge synspunkter. Representert henholdsvis ved figur 1 og 2.

3.3 «Dictators Handbook» (2011)

3.3.1 Selectorate

Nytt i denne publikasjon, sammenlignet med utgangspunktet i «The Logic of Political Survival» fra 2003, er en oppsplitting av selectorate i «nominal» og «real selectorate». Kort oppsummert defineres nominal selectorate som «de som tilsynelatende har innflytelse, men ikke i virkeligheten», det vil si formelt men ikke reelt. Real selectorate defineres som «Den gruppen som har reell innflytelse over valg av statsleder» (Mesquita og Smith, 2011 s.5, min oversettelse). Denne beskrivelsen bidrar i større grad til å avdekke de reelle og komplekse maktstrukturene rundt de aller øverste nivåene (Mesquita og Smith, 2011 s.5-6). Det er verdt å merke seg at boka er beregnet for et bredere og mindre akademisk publikum, enn hva som er tilfelle med deres øvrige publikasjoner. Dette gjør forskningen deres tilgjengelig for et større publikum, men kan gå på bekostning av nyansering.

3.3.3.2 Winning coalition

Mesquita og Smith definerer winning coalition som «den delen av real selectorate som utgjør winning coalition , hvis støtte er kritisk for å sikre statslederens overlevelse» (Mesquita og Smith, 2011, s.5, min oversettelse).

3.4 Endret innhold og operasjonalisering av selectorate og winning coalition

Som beskrevet over har definisjon og innholdet av sentral begreper i selectorate teori utviklet seg over tid, fra førsteutgaven i «The Logic of Political Survival» til «Dictators Handbook». Operasjonalisering i senere publikasjoner krever vesentlig mer dybdeundersøkelser i forhold til det enkelte land for å kartlegge størrelsen av winning coalition. Dette som et resultat av at man ikke lengre definerer alle partimedlemmer som winning coalition. Man blir i større grad avhengig av å kartlegge de reelle maktstrukturene i landet. Dette vil kunne styrke forklaringskraften, men betyr også at det blir vanskeligere å tallfeste og kvantifisere dataene, fordi analysen ikke lenger blir like instrumentell.

Denne utfordringen gjelder spesielt for Nord-Korea, fordi informasjonsflyten er begrenset, og kunnskapen om nøkkelinformasjon som medlemstall, aktivitetsnivå og betydning av relevante organisasjoner derfor blir sterkt begrenset (Lee, 2018, s.479). Å kvantifisere winning coalition kan derfor bli svært utfordrende og dette vil være med å påvirke forklaringskraften i negativ retning og det kan bli mer utfordrende å svare direkte på problemstillingen i oppgaven. For demokratier er dette sjeldent et problem fordi de er mer åpne og informasjonsflyten friere. Følgelig vil forklaringskraften kunne være sterkere.

Som en konsekvens av ovennevnte og som en følge av at fagfeltet er relativt snevert innenfor selectorate teori har jeg i tillegg til Mesquita et al valgt å benytte meg av Lee (2018) og Malesky et al (2011), begge av nyere dato, jamfør kapitel 6.6.1 og 6.6.2.

4.0 Alternativ teori

I kapittel tre har jeg beskrevet utgangspunktet for Selectorate teori, samt definisjon av selectorate og winning coalition. I dette kapitlet presenteres en alternativ teori til Mesquita og Smith, dette for å få en bredere teoribase ettersom Nord-Korea tilsynelatende ikke passer inn i de etablerte teoriene Mesquita og Smith har presenterer i sitt arbeide.

4.1 Hafner-Burton og Tsutsui (2005)

I artikkelen «Human rights in a Globalizing World: The paradox of Empty Promises» omtaler Hafner-Burton og Tsutsui (2005, s.1373) hvilken betydning et lands ratifisering av menneskerettigheter kan ha. De hevder at selv om enkelte autoritære stater ratifiserer menneskerettighetskonvensjoner uten intensjon om å etterleve disse, skapes det på lengre sikt likevel en forventning fra det internasjonale samfunnet og ikke-statlige aktører, om ivaretagelse av menneskerettigheter i landet (Hafner-Burton og Tsutsui, 2005, s. 1378).

Dette mener Hafner-Burton og Tsutsui bidrar til at det skapes en større verdensomspennende legitimitet knyttet til menneskerettigheter (2005, s. 1401). De peker på at enkelte stater kan likevel misbruke dette på kort sikt, slik Nord-Korea gjør, men at det i det store bildet har ført til en positiv utvikling over lengre tid ved å bidra til en større verdensomspennende legitimitet (2005, s.1373). Som en konsekvens av økende globaliseringen innebærer dette at land som ønsker tettere integrasjon med omverden i økende grad må forholde seg til menneskerettigheter. Når staten respekterer menneskerettighetene til landets borgere antas dette å uttrykke noe om graden av demokrati.

5.0 Metode

For å utforske problemstilling har jeg valgt å gjennomføre en komparativ casestudie. Casene ble valgt på bakgrunn av Most Similar Systems Design (MSSD). De er begge sosialistiske og de eksisterer begge i samtiden. Intensjon med å velge Nord-Korea og Vietnam, var å verifisere om Mesquita et al (2003) og Mesquita og Smith (2011) sin selectorate teori, er funksjonell for å kunne forklare demokratisering i denne type stater.

Underveis i analysearbeidet erfarte jeg at selectorate teori ikke evnet å forklare hvorfor vekst i winning coalition ikke resulterte i økt grad av demokrati i Nord-Korea og at Vietnam fremstod som mindre demokratisk enn Nord-Korea, dette stikk i strid med hva additive polyarchy, representert ved figur 4, viser. Denne erfaringen bidro til behov for en tilleggsteori og valget falt på Hafner-Burton og Tsutsui sin teori om the Paradox of Empty Promises.

5.1 Komparativ studie

Denne oppgaven er en komparativ studie som bygger på selectorate teori av Mesquita et al (2003), Mesquita og Smith (2011), Hafner-Burton og Tsutsui «The Paradox of Empty Promises», Lee (2018) «Analyzing the political survival prospect of Kim Jong-un's North Korean regime through the framework of selectorate theory» og Malesky et al «A Comparative Analysis of Vietnam and China» (2011) og deres operasjonalisering av sentrale begreper.

Temaet er demokratisering og tidsrommet 1976-2018 er felles for begge caser. På grunn av utfordringer med datainnsamling blir det komparative elementet noe svekket for Nord-Korea etter år 2007. Utviklingen i additive polarchy viser at det ikke er noen endring i grad av demokrati i Nord-Korea, derfor er min vurdering at ovennevnte at dette ikke svekker forklaringskraften i nevneverdig grad.

Det komparative er fremstilt i form av en verbal og grafisk sammenligning av landenes selectorate og winning coalition samt en analyse av hvordan denne utviklingen samsvarer med prinsippene i selectorate teori. For å visualisere demokratisk utvikling har jeg valgt å presentere dette i form av en grafisk fremstilling, Additiv Polarchy indeks, utarbeidet på grunnlag av data fra V-dem instituttet i Stockholm.

5.2 Komparativ sammenligning.

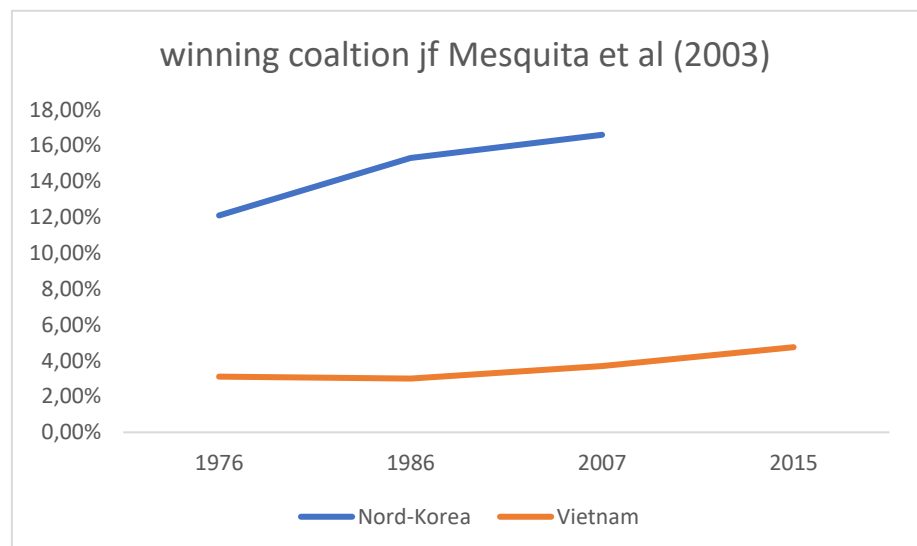
Årsaken til at jeg valgte to caser fremfor tre eller flere var at dette ville resultere i en overskridelse av det forskningsøkonomiske rammeverket. Dette kunne resultere i en overfladisk behandling av casene noe som ville ha svekket forklaringskraften til oppgaven. Et alternativ kunne vært å analysere ett enkelt case og gått ytterligere i dybden. En utfordring ved en slik tilnærming kan være at man får ett for smalt fokus og ikke en kontinuerlig bevisst rundt casens betydning i en større sammenhengen. I tillegg er enkelte, som Gerring, kritisk til enkelt-case studier og peker blant annet på at de sjeldent kan generalisere sine funn (2007, s.43). Dette kan man i større grad oppnå ved å benytte seg av sammenligning mellom to caser.

6.0 Operasjonalisering og drøfting

I dette kapitlet vil jeg redegjøre for hvordan jeg har operasjonalisert variablene selectorate samt winning coalition, i relasjon til Mesquita et al «The Logic of Political Survival» (2003), «Testing Novel Implications from the Selectorate Theory of War» (Mesquita et al, 2004) og «Dictators Handbook» (Mesquita og Smith, 2011), for deretter å benytte dette i mitt videre analysearbeid. Jeg vil så sammenligne resultatene for Vietnam og Nord-Korea og redegjøre for hvordan dette samsvarer med selectorate teori. Jeg vil senere sammenligne resultatene med utviklingen i additive polarchy indeksen som er et relativt objektive mål på den demokratiske utviklingen i et land.

6.1 Operasjonalisering av selectorat og winning coalition - 2003

I samsvar med teori i denne publikasjon forstås selectorate som alle statsborgere i Vietnam og Nord-Korea (Mesquita et al, 2003, s.54) og winning coalition er beregnet som antall partimedlemmer dividert på landets befolkning. Utviklingen i winning coalition er illustrert i figur 1.

Figur 1: Årsaken til at kurven for Nord-Korea stopper i 2007 er at det ikke foreligger nødvendige data etter den tid.

Mesquita et al bygger på en antakelse om at jo høyere prosentvis winning coalition er desto mer demokratisk vil landet være (Mesquita et al, 2003, s.8). Av grafen over ser vi at Nord-Korea har en langt høyere prosentvis winning coalition enn hva Vietnam har og størrelsen på winning coalition er stigende. Dette burde isolert sett tilsi at Nord-Korea er klart mer demokratisk enn Vietnam og at Vietnam burde være langt mer autokratisk enn Nord-Korea (2003, s. 8).

Hvordan samsvarer så dette med utviklingen i demokratiindeksen, additiv polyarchy representert grafisk i figur 4. Her ser vi at det motsatte er tilfelle, indeksen for Vietnam ligger langt over indeksen for Nord-Korea, noe som tilsier at utsiktene til demokratisering er klart høyere for Vietnam. Vi ser at det er en vekst i winning coalition i begge casene, jamfør figur 1, men bare vekst i additive polyarchy for Vietnam i figur 4 Dette stikk i strid med Mesquita et al (2003) sin hypotese om at winning coalition vil føre til økt demokratisering for alle land (Mesquita et al, 2003, s.50). Dette innebærer at vi ikke kan benytte oss av Mesquita et al sin operasjonalisering hvor alle partimedlemmer utgjør winning coalition (2003, s.53. La oss se på om deres nyere akademiske verker fra henholdsvis 2004 og 2011 viser det samme.

Fordelen med å operasjonalisere winning coalition som Mesquita et al gjør er at det er enklere å finne gode empiriske data (2003, s.53). Antall partimedlemmer og antall innbyggere er ofte informasjon som er lett tilgjengelig selv om landene man analyserer er relativt lukket for omverdenen. Dette er et moment man ikke burde undervurdere især med hensyn til teoriens bredde. Den primære kritikken av Mesquita et al sin operasjonalisering er at det er et større antall land hvor teorien ikke evner å forklare den demokratiske utviklingen på en tilfredsstillende måte, noe som især er tilfelle for Nord-Korea. Mesquita et al vil ha utfordringer med å forklare den tilsvarende demokratiseringen i Vietnam dersom vi tolker modellen under ett. Et fellestrekk for disse landene og dermed for teorien overordnet virker å være land som er modellert med bakgrunn i en sovjetisk modell, dette innebærer at de blant annet styres i samsvar med prinsippene om demokratisk sentralisme eller det Lee betegner som en monolittisk maktstruktur i Nord-Korea (2018, s.477).

6.2 Operasjonalisering av winning coalition – Nord-Korea

I dette kapitlet vil jeg primært fokusere på Nord-Korea ettersom landet eksplisitt omtales i denne artikkelen, noe Vietnam ikke gjør. I denne artikkelen fokuserer Mesquita et al utelukkende på endret forståelse og innhold av winning coalition (2004, s.364-368),

sammenlignet med hva som var tilfelle i «The Logic of Political Survival». En naturlig konsekvens av dette vil være en antakelse om at de viderefører opprinnelig definisjon av selectorate, uten at dette er uttrykt eksplisitt. Jeg velger derfor å la det være uavklart, da dette ikke er av avgjørende betydning for drøfting av min problemstilling.

6.3 Operasjonalisering av winning coalition - Vietnam

Mesquita et al imøtegår altså egen tidligere definisjon av winning coalition, hvor de brukte antall partimedlemmer som utgangspunkt for operasjonalisering (2003, s.53). De kvantifiserer i denne artikkelen winning coalition til å være i størrelsesorden 250-2500 personer for Nord-Korea (Mesquita et al, 2004, s.375). Denne kvantifiseringen av winning coalition er relativt lite konkret og inkluderer sentrale militære ledere, nære lojale familiemedlemmer og essensielle partibyråkratier (Mesquita et al, 2004, s.375.).

Malesky, Abramy og Zheng i «A Comparative Analysis of Vietnam and China» opererer med 160 personer i winning coalition for Vietnam (Malesky et al, 2011, s.402). For å gjøre sammenligning av winning coalition mellom de to landene mer reell velger jeg å operere med det lavere sjiktet av estimatet til Mesquita et al (2004) for Nord-Korea, det vil si 250 personer. Dette sammenlignes med estimatet til Malesky et al for Vietnam på 160 personer (Malesky et al, 2011, s.402, Mesquita et al, 2004, s.375).

I forhold til utgangspunktet i selectorate teori, som bygger på antakelsen om at jo større winning coalition er, jo større grad av demokrati, ser vi at resultatene over indikerer at utsiktene til demokrati i Nord-Korea er langt mer positive enn hva tilfelle er for Vietnam. Sammenligner vi dette med demokratiindeksen fra additive polarchy ser vi klart at så ikke er tilfelle.

Det skal allikevel sies at størrelsen på winning coalition i Nord-Korea ikke er direkte sammenlignbar med Vietnam slik forholdene var den gangen Mesquita et al teoretiserte rundt dette i 2004. På det tidspunktet var partiapparatet i Vietnam langt mer velfungerende sammenlignet med Nord-Korea, noe som innebærer at militæret og familie som Mesquita et al inkluderer i sin definisjon ikke vil være en naturlig del av winning coalition.

6.4 Operasjonalisering av nominal selectorate - 2011

En vesentlig endring i «Dictators Handbook» (2011) er inndelingen av selectorate i nominal og real selectorate. Definisjon av nominal selectorate er de som tilsynelatende har innflytelse og gruppen består av alle som har stemmerett i landet (Mesquita og Smith, 2011, s.5). I henhold til Mesquita et al er nominal selectorate den gruppen som har minst innflytelse på valg av politisk ledelse. Valget deres består primært i å stemme ja eller nei til om kommunistpartiet skal beholdes (Mesquita og Smith, 2011, s.5). I begge landene er valgdeltagelsen tilnærmet 100% for denne gruppen, og det er kun unntaksvis at gruppen stemmer på noe annet enn å beholde kommunistpartiets styre. Forskjellen i definisjon av selectorate i «The Logic of Political Survival», hvor statsborgerskap var det avgjørende kriterium og i «Dictators Handbook» blir i praksis svært liten fordi statsborgerskap vil være tilnærmet ensbetydende med valgdeltagelse (Mesquita et al 2003, s.42 og Mesquita og Smith, 2011, s.5).

6.5 Operasjonalisering av real selectorate – 2011

I kapittel 3.3.3.1 defineres real selectorate som de som har en viss innflytelse, og som fungerer som rekrutteringsgrunnlag til winning coalition, med andre ord de som reelt sett velger lederen. Som en konsekvens av at begge landene er ettpartistater betyr dette at alle partimedlemmene er å anse som real selectorat, fordi de har stemmerett på partilederen(e). Operasjonalisert vil dette bety at real selectorat beregnes å være 16.6% for Nord-Korea og 4,75% for Vietnam. Konklusjon blir at real selectorate er prosentvis langt høyere for Nord-Korea enn for Vietnam, noe som isolert skulle kunne bety at politisk innflytelse og demokrati er mer utbredt i Nord-Korea enn i Vietnam. Dette samsvarer som tidligere omtalt ikke med nivå på og utvikling i additive polarchy indeks.

Sammenlignet med tidligere nevnte prinsipp om demokratisk sentralisme er det fortsatt en realitet at real selectorate har begrenset innflytelse på demokratiet. Da dette det i realiteten ikke er demokrati i Nord-Kora og Vietnam. Innflytelse varierer også med hvordan partisystemet fungerer, eller ikke fungerer, i et land. Dersom innflytelsen er reell, innebærer det at real selectorate har en innflytelse og at de faktisk kan velge ledere. Hvis ikke kan resultatet bli det Mesquita et al omtaler som nikkedukker (2011, s.278). Det vil si at det bare bidrar til å legitimere en politikk som er forhåndsbestemt.

6.6 Lee (2018) og Malesky et al (2011)

Som tidligere beskrevet har Mesquita et al utviklet og endret betydning og innhold av begrepene winning coalition og selectorate over tid. Dette innebærer behov for dybdestudier i hvert land, for å kartlegge hvem som kan sies å være en del av winning coalition. Det er skrevet en rekke forskningsartikler om Vietnam og Nord-Korea på dette området. Av hensyn til oppgaven lengde velger jeg å presentere et utvalg av disse, nærmere bestemt Lee (2018) i relasjon til Nord-Korea og Malesky et al (2011) i relasjon til Vietnam og deres operasjonalisering av selectorate og winning coalition. Dette sammenlignes med Mesquita et al sin selectorate teori for å vurdere ulikheter og betydningen av disse.

6.6.1 Operasjonalisering av selectorate og winning coalition for Nord-Korea

Lee definerer nominal selectorate som alle voksne med stemmerett, noe som samsvarer med Mesquita (2003) sin definisjon. Han definerer innhold av real selectorat og winning coalition noe annerledes enn hva Mesquita et al gjør (Lee, 2018, s.478-489).

Lee legger i artikkelen «Analyzing the political survival prospects of Kim Jong-un's North Korean regime through the framework of selectorate theory» til grunn at real selectorate og winning coalition er sammensatt av tre grupper (2018, s.478-479). Disse er Kim familien, anti-japan partisanere og deres familie og slektninger av partisanere i den koreanske borgerkrigen (Lee, 2018, s.478-479) Videre påpeker han at en del av disse har sentrale stillinger innenfor partiapparatet og som en konsekvens av hemmelighold, medfører det betydelige utfordringer med å tallfeste winning coalition. Lee er derfor uenig i Mesquita (2004, s.375) sitt estimat på 250-2500 medlemmer av winning coalition, men unnlater å kvantifisere dette direkte.

Selv om Lee (2018) unnlater å kvantifisere winning coalition slik som Mesquita et al (2003) og (2004) gjør konkluderer han likevel med at under Kim Jong Un sin regjeringstid, fra 2012 til dags dato (2011, s. 479), har redusert størrelsen på winning coalition betydelig, sammenlignet med sin forgjenger. Konsekvensen av dette, jamfør teorien til Mesquita et al og Mesquita og Smith i «The Logic of Political Survival» (2003) og i «Dictators Handbook» (2011), innebærer en styrkning av autokratiet i Nord-Korea med det resultat at utsiktene til demokratisering har blitt svekket. Dette styrker hypotesen om at Nord-Korea har svekket sine utsikter til demokratisering og er det eneste av de teoretiske perspektivene fra Mesquita et al (2003, 2004) som samsvarer med utviklingen i additive polyarchy indeksen jamfør figur 4.

Det som taler imot Lee sitt funn er at vi ikke ser noen negativ utvikling i additive polyarchy scoren for Nord-Korea i figur 4 da denne har holdt seg tilnærmet uforandret i hele Kim Jong Un sin regjeringstid. I tillegg gjør mangelen på konkret kvantifisering av winning coalition en kvantitativ sammenligning mellom Nord-Korea og Vietnam vanskelig. Dette svekker det komparative elementet i oppgaven. Som et resultat av at Lee tilfører mye informasjon om det Nordkoreanske samfunnet som det ellers er krevende å få tak i, er dette likevel et sentralt bidrag til analysen.

Det kan være flere årsaker til at additive polarchy scoren for Nord-Korea ikke viser en negativ utvikling. I teorien kan det tenkes at dersom et land når et visst autokratisk lavpunkt er det ikke mulig at scoren synker ytterligere. Dette er ikke noe som Mesquita et al omtaler, hverken direkte eller indirekte, i de publikasjonene jeg analyserer i denne oppgaven. En annen forklaring kan være at additive polarchy ikke evner å måle mer autokratiske samfunn enn Nord-Korea, eller at variablene den måler, jamfør formelen i appendiks, ikke er presise nok til å reflektere de endringene som Kim Jong Un har gjennomført i sin regjeringstid.

6.6.2 Operasjonalisering av selectorate og winning coalition i Vietnam

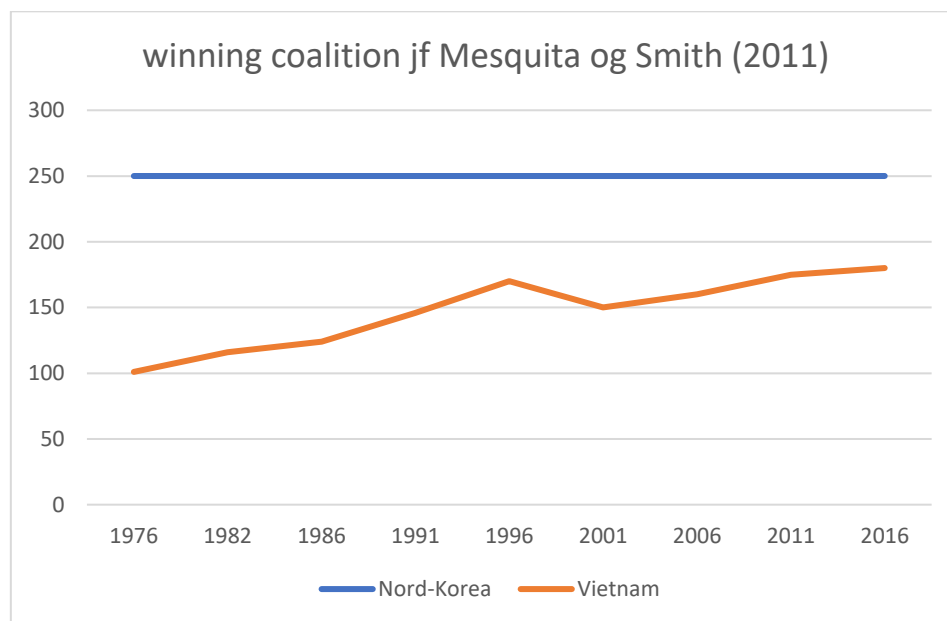
Selectorate

Fagfeltet vedrørende Vietnam blir primært representert gjennom Malesky et al (2011) og Mesquita 2003. Malesky et al definerer real selectorate som alle partimedlemmer noe som samsvarer med Mesquita et al (2011), sin teori om størrelsen på real selectorate (2011, s.414). Malesky et al påpeker at partimedlemmene har relativt mye innflytelse, til å være en ettpartistat. «Både nominasjonsprosessen og stemmeavgivningen legger til rette for mer konkurranse og dermed en større grad av ansvarlighet ovenfor velgerne» (Malesky et al, 2011, s.413, min oversettelse). Altså er det snakk om et maktforhold nedenfra og oppover i systemet, hvor partimedlemmene i Vietnam faktisk har en viss innflytelse mens Lee (2018) beskriver et maktsystem i Nord-Korea hvor maktfordelingen er ovenfra og ned, hvor partimedlemmene har relativt liten innflytelse. For å illustrere dette ønsker jeg å trekke frem følgende sitat, merk at det er snakk om partikongressen «Valgavgjørelsene blir enstemmig vedtatt og korresponderer nøyaktig med diktatorens vilje» (Lee, 2018, s.478, min oversettelse).

Winning coalition

I forhold til operasjonalisering av winning coalition har Malesky, Abrami og Zheng i artikkelen «Institutions and Inequality in Single-Party Regimes: A Comparative Analysis of Vietnam and China» avgrenset winning coalition i Vietnam til å gjelde alle som sitter i sentralkomiteen, bestående av 160 medlemmer (Malesky, Abrami og Zheng, 2011, s.402). Ettersom de utelukkende ser på den aktuelle perioden da de skrev artikkelen, måtte jeg innhente data for resten av perioden. Det vil si fra 1976 til dags dato. Det sentrale er her at de definerer sentral komiteen som winning coalition.

Ved sammenligning mellom Nord-Korea og Vietnam i dette tilfellet blir det mest naturlig å benytte Mesquita et al sitt estimat på winning coalition som 250-2500 personer (2004, s.375). Ettersom dette et så vidt tall velger jeg å benytte meg av det lavere sjiktet for å gjøre sammenligningen med Vietnam mer representativ. Medlemmene av winning coalition definerer de som «militære ledere, lojale familiemedlemmer og sentrale byråkrater» (Mesquita et al, 2004, s.375). Dette innebærer at Mesquita et al, i motsetning til Malesky et al, inkluderer personer utenfor partiapparatet i winning coalition. Ved sammenligning av de to landene ser vi også her at winning coalition i Nord-Korea er større enn hva er tilfelle i Vietnam, noe som skulle tilsi større grad av demokrati i Nord-Korea enn Vietnam.

Figur 2: Se kapittel 9.3 i appendiks for utfyllende informasjon om kildehenvisning og tallmateriale. Grafen er basert på Mesquita et al (2004, s.375) estimat på 250 og generalisert for å gjelde hele den aktuelle perioden det vil si fra 1976-2018. Som tidligere nevnt er winning coalition for Vietnam basert på Malesky et al (2011, s.409)

6.7 Oppsummering av Selectorate teori

Størrelsen på winning coalition er det sentrale spørsmålet i forhold til min problemstilling. Kort oppsummert viser drøfting, operasjonalisering og sammenligning av winning coalition at Nord-Korea har konsekvent en større winning coalition enn hva Vietnam har, selv om vi operer med Mesquita et al brede syn på winning coalition (2003, s.53). Som operasjonalisert som antall partimedlemmer eller Mesquita og Smith smale syn på winning coalition som en indre kjerne (2011, s.5). Dette skulle isolert sett indikere at Nord-Korea er mer demokratisk enn hva Vietnam, noe additive polyarchy viser at det ikke er. Av dette kan vi trekke den konklusjon at størrelsen på winning coalition ikke kan forklare manglende fremvekst av demokrati i Nord-Korea sammenlignet med Vietnam og dermed at selectorate teori ikke er en funksjonell teori i dette tilfellet.

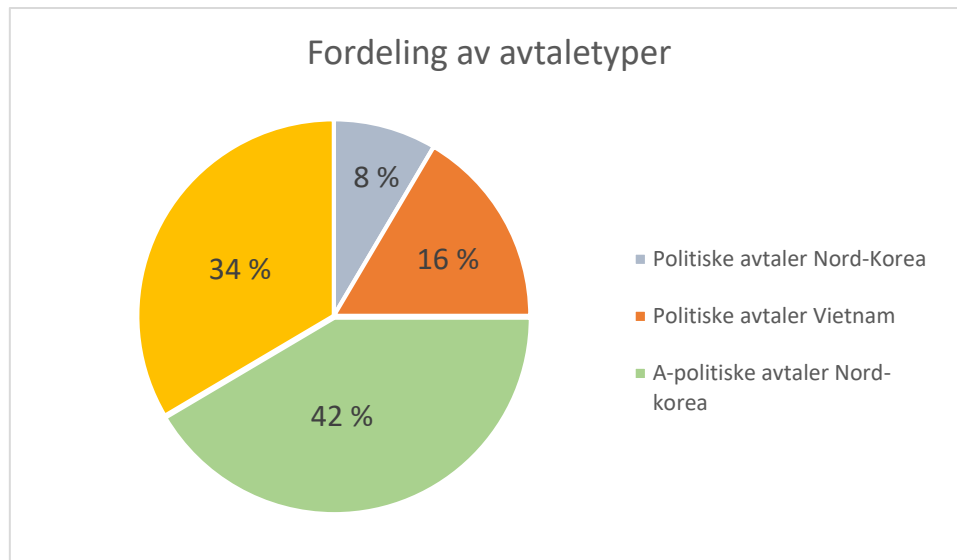
7.0 Operasjonalisering og drøfting av Hafner-Burton og Tsutsui

I dette kapitlet vil jeg redegjøre for og operasjonalisere Hafner-Burton og Tsutsui sin teori og sammenligne dette med demokratisk utvikling i additive polyarchy indeksen. Selv om et lands ratifisering av menneskerettighetskonvensjoner for omverden kan fremstå som tomme løfter, skapes det på sikt allikevel en forventning fra det internasjonale samfunnet og fra ikke-statlige aktører om økt ivaretagelse av menneskerettigheter i landet, jamfør Hafner-Burton og Tsutsui «paradox of empty promises». Med dette som utgangspunkt og antakelse om at etterlevelse av menneskerettigheter uttrykker noe om grad av demokrati i et land, har jeg analysert Nord-Koreas og Vietnams ratifisering av slike rettigheter.

Totalt har Vietnam ratifisert ni menneskerettighetskonvensjoner mot Nord-Koreas seks. I tillegg til å se på totalt antall ratifiserte konvensjoner har jeg vurdert om innholdet i disse kan klassifiseres som politiske eller a-politiske. Årsaken til denne klassifiseringen er antakelsen om at det vil kunne få større positive politiske konsekvenser for et land å etterleve politiske menneskerettighetskonvensjoner enn a-politiske menneskerettighetskonvensjoner.

Hva er så en politisk menneskerettighetskonvensjon? Det er et svært omfattende spørsmål og av hensyn til oppgavens omfang behandler jeg dette kun kortfattet. I min videre analyse velger jeg derfor å benytte en smal forståelse av politiske menneskerettigheter, hvor dette relateres til politiske rettigheter. Politiske forstås som at de er direkte relevante for politisk deltakelse, som en konsekvens av dette blir for eksempel menneskerettigheter som omhandler barns rettigheter å betrakte som a-politiske, mens konvensjon om «sivile og politiske rettigheter» er en politisk konvensjon. Det skal allikevel sies at man ikke må undervurdere betydningen av de a-politiske konvensjonene.

Med bakgrunn i ovennevnte definisjon har Vietnam ratifisert tre politiske menneskerettighetskonvensjoner, mens Nord-Korea har ratifisert en, jamfør appendiks 13.1 Dette er grafisk fremstilt i figur 3

Figur 3

Hafner-Burton og Tsutsui operer ikke direkte med et skille mellom politiske og a-politiske menneskerettigheter, men i forhold til deres generelle utgangspunkt om betydningen av å etterleve menneskerettigheter, antas det å ville få større positive konsekvenser å etterleve politiske menneskerettigheter enn a-politiske. Med bakgrunn i ovennevnte skulle en derfor anta at menneskerettighetene i Vietnam vil ha større legitimitet enn i Nord-Korea, med økt forventning til etterlevelse av disse.

Et lavere antall ratifiserte politiske konvensjoner i Nord-Korea enn i Vietnam, antas å være et uttrykk for at Nord-Korea er mer motvillig til å ratifisere slik avtaler enn hva Vietnam er og at dette er uttrykk for den regjerende klasses syn på demokrati. Antall ratifiserte politiske konvensjoner i Nord-Korea har hatt mindre innvirkning på demokratiseringen sammenlignet med Vietnam, jamfør utviklingen i additive polarchy indeksen i figur 4. Selv om antall ratifiserte konvensjoner prosentvis er nær dobbelt så stort i Vietnam som i Nord-Korea, skal det allikevel sies at antall ratifiserte konvensjoner er lavt.

Nord-Korea bruker langt mer ressurser på sosial kontroll enn hva Vietnam gjør, noe som kan tenkes å motvirke effekten av de ratifiserte menneskerettighetskonvensjonene ytterligere (Bayman og Lind, 2010, s.48-51, og Lee, 2018).

Vietnam

Utøvelse av menneskerettigheter er tett knyttet opp mot rettstaten (Bui, 2014, s.79). Det er derfor relevant med en kort beskrivelse av Vietnamesisk rettsfortolkning. Bui trekker frem at den bygger på en særegen sosialistisk forståelse om at loven skal uttrykke «viljen» til den herskende klassen (2014, s.80). Her kan en tenke seg at viljen «til den herskende klassen» tolkes bredt og oppleves som «misbruk» av makt, avhengig av hvilket ståsted en har. Menneskerettighetsforkjempere kan bli anklaget for ikke å være i overensstemmelse med «viljen» til den herskende klassen, da de potensielt kan bidra til en destabilisering av staten. Dette kan være med på å forklare Vietnams hyppige menneskerettighetsbrudd (Human Rights Committee, 2019).

Det er et paradoks at man i Vietnam opplever hyppige menneskerettighetsbrudd samtidig som landet gradvis ratifiserer en økende andel menneskerettighetskonvensjoner. Dette kan sees som en konsekvens av økende globalisering som Hafner-Burton og Tsutsui beskriver. Et land som ønsker tettere integrasjon med omverdenen, blir «tvunget» til i økende grad å forholde seg menneskerettigheter og etterleve disse. Vietnam forsøkte i 2013 å bli en del av FNs menneskerettighetsråd og de initierte samtaler med en rekke land om videre utvikling av menneskerettigheter (Bui, 2014, s.88). Dette kan forklare hvorfor Vietnam, som stadig ønsker mer interaksjon med omverden, ratifiserer flere menneskerettighetskonvensjoner. Nord-Korea, frivillig eller ufrivillig, er på den annen siden mer motvillig enn Vietnam til å ratifisere menneskerettighetskonvensjoner.

I senere tid, især fra 2011, har det blitt gjennomført en rekke reformer, for å styrke de rettsstatlige prinsipper i Vietnam i form av økt maktbalanse (Bui, 2014, s.84). Mer konkret innebar dette færre særinstitusjoner tilhørende kommunistpartiet og økt utvikling av det tradisjonelle rettsstatlige prinsippet om tredelingen av makten mellom utøvende, lovgivende og dømmende makten (Bui, 2014, s.84). Dette kan tenkes å bidra til mindre politisering av makt. I tillegg vil en slik enhetlig utvikling av rettstaten medføre mindre vilkårlig atferd i domstolene, et viktig element i demokratisering (Bui, 2014, s.84).

Tidspunktet 2011 er sannsynligvis ikke tilfeldig. Hvis vi ser på antall ratifiserte menneskerettighetskonvensjoner i 13.1 i appendiks er det ikke en betydelig andel som ble ratifisert relativt kort tid før 2011. Olson peker på at en økonomisk krise kan bidra til å skape

agens for befolkningen (1982, s.17-35). Finanskrisen i 2008 berørte også Vietnam som en konsekvens av den globale økonomien. Dette kombinerte med den kumulative latente virkningen menneskerettigheter hadde for Vietnam kan derfor tenkes å ha bidratt til partireformene i 2011, den første partikongressen etter finanskrisa. For Nord-Korea var situasjonen motsatt. Deres økonomi var ikke like tett innvevd i verdensøkonomien og finanskrisa hadde følgelig mindre effekt. De hadde i tillegg ratifisert langt færre menneskerettigheter

Analysen over viser at Vietnam har ratifisert flere menneskerettighetskonvensjoner enn hva Nord-Korea har gjort, både politiske og a-politiske menneskerettighetskonvensjoner. Når et land ratifiserer menneskerettighetskonvensjoner vil det i henhold til Hafner-Burton og Tsutsui sin teori bidra til større legitimitet knyttet til menneskerettigheter og man vil på sikt oppleve en positiv utvikling i etterlevelse. Nord-Koreas manglende ratifisering av menneskerettigheter antas å være et uttrykk for manglende vilje til demokratisk utvikling og vi ser av figur 4 at Nord-Korea ligger langt under Vietnam på additive polyarchy Indeks som måler demokratisk utvikling over tid. Ved bruk av Hafner-Burton og Tsutsui sin teori viser resultatet at Nord-Korea er mindre demokratisk enn Vietnam, noe som samsvarer med utviklingen i additive polyarchy.

8.0 Måling av demokratisering

I dette kapitlet viser jeg en grafisk fremstilling av additive polarchy for Nord-Korea og Vietnam. Denne indeksen er å et relativt objektivt mål på utvikling i demokrati ettersom den er sammensatt av en rekke ulike variabler og blir derfor ikke blir farget av enkeltstående hendelser. Denne indeksen sammenlignes med de konklusjoner jeg har kommet frem til ved operasjonalisering og analyse av teoriene til Mesquita et al, Lee et al og Malesky et al.

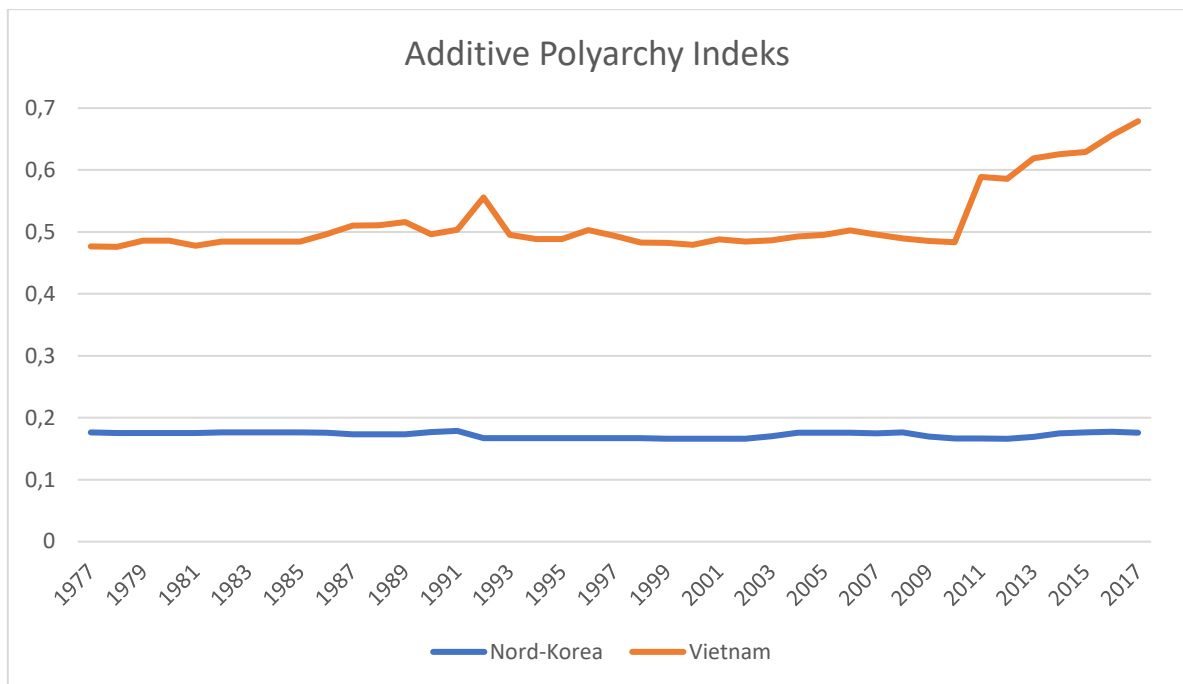
Additive polarchy har sin opprinnelse i boken Polyarchy av Robert Dahl (1971 s.231). Dahl fokuserer på to overordnede kategorier og flere undervariabler i måling av demokrati. De to overordnede kategoriene er «valgdeltagelse» og «mulighet for politisk opposisjon» (Dahl, 1971 s. 231-236, Teorell, Coppedge, Skaaning, Lindberg, 2016, s.21).

I dimensjonen omtalt som «mulighet for politisk opposisjon» defineres syv undervariabler som indeksen kalkuleres på bakgrunn av (Dahl 1971, s. 235-236). Disse er: (i) friheten til å bli medlem av og danne organisasjoner, (ii) ytringsfrihet, (iii) stemmerett, (iiiv) konkurranse blant folkevalgte, (v) frie og uavhengige valg, (vi) alternative informasjonskanaler som befolkningen kan benytte seg av og (vii) Institusjoner for å utforme politikk som er basert på velgernes stemmer (Dahl 1971, s.235-236).

På bakgrunn av dette har de utarbeidet en formel hvor de vekter de ulike variablene i forhold til hvilke av disse som er mest betydningsfullt i et demokrati. Av hensyn til oppgavens lengde velger jeg å legge formelen i appendiks 13.3.

Tallmaterialet jeg har benyttet i den grafiske fremstillingen er hentet fra V-dem instituttet i Stockholm og viser demokratisk utviklingen fra 1977. Årsaken til valg av årstall er at dette var kort tid etter Vietnamkrigens slutt og forholdene i landet gradvis hadde begynt å normalisere seg.

8.1 Grafisk fremstilling

Figur 4

8.2 Tolkning av Additive Polarchy

Den grafiske fremstillingen viser at Vietnam ligger langt over Nord-Korea i demokratisk utvikling. Nord-Korea ligger lavt på demokrati indeksen og har ikke hatt noen merkbar utvikling de siste tretti årene. Dette illustrerer at det ikke har blitt gjennomført endringer som innebærer økt demokratisering. Oversikten er kun benyttet som sammenligningsgrunnlag for de konklusjoner som fremkommer i kapitel seks og sju og vil ikke bli kommentert i nærmere detalj. I relasjon til Hafner-Burton og Tsutsui ser vi at til tross for ratifisering av enkelte menneskerettighetskonvensjoner, har dette ikke gitt seg positive utslag på demokratiindeksen for Nord-Korea.

9.0 utfordringer tilknyttet innsamling av data

I forbindelse med innsamling av data til oppgaven har det vært enkelte metodiske utfordringer og som jeg kort vil belyse i dette kapitlet.

En vesentlig utfordring er tilgjengelighet og kvalitet på data fra land som er lite transparent og som i liten grad har kontakt med omverdenen. Dette er hovedsakelig en utfordring i forhold til Nord-Korea. Vietnam til sammenligning er langt mer transparent.

En mulig feilkilde kan være målefeil i antall partimedlemmer som jeg har benyttet ved beregning av winning coalition i samsvar med Mesquita et al (2003, s.53). Jeg måtte benytte estimat, for 2007, ettersom det ikke forelå noen offisielle kilder fra den nordkoreanske staten selv (Lankov, 2007, s.37). Andre ganger, som i 1976, har staten selv oppgitt antall partimedlemmer (Worden, 2008, s.209). Bruk av estimat er lite ønskelig, men er i dette tilfellet en nødvendig rammebetingelse som en må forholde seg til.

10.0 Forslag til videre forskning

I denne oppgaven erfarer vi at Mesquita et al sin selectorate teori evner ikke å forklare sammenhengen mellom veksten i winning coalition og manglende økning i demokratisering for Nord-Korea. Det kan derfor være et spørsmål om Nord-Korea er grensesprengende for Mesquita et al (2003) sin generelle teori eller om det er et generelt problem med teorien? Kanskje blir denne modellen for generell for å forklare manglende demokratisk utvikling i ettpartistater? Dette vil i så fall gjelde primært caser hvor det er en relativ vekst i winning coalition uten at medfører demokratisering. Dette er et interessant funn og et område innen politisk teori hvor jeg oppmuntrer til videre forskning.

11.0 Konklusjon

I denne oppgaven har jeg drøftet Mesquita et al sin selectorate teori som tar utgangspunkt i at størrelsen på winning coalition er av betydning for demokratiske utviklingen i et land. Mesquita et al har utviklet sin teori over tid og jeg har tatt utgangspunkt i tre sentrale publikasjoner: «The Logic of Political Survival» (2003), «Testing Novel Implications from the Selectorate Theory of War» (2004) og «Dictators Handbook» (2011).

Jeg har operasjonalisert og analysert størrelsen av winning coalition slik de er definert i ovennevnte publikasjoner og sammenlignet disse for Nord-Korea og Vietnam. Jeg har benyttet dette i min analyse for å kunne konkludere på om størrelse på winning coalition kan forklare Nord-Koreas manglende demokratiske utvikling sammenlignet med Vietnam. Ved operasjonalisering og sammenligning av winning coalition for Nord-Korea og Vietnam, blir konklusjonen at bruk av selectorate teori tilsier at Nord-Korea gjennomgående har en prosentvis høyere winning coalition enn hva Vietnam har. Dette skulle tilsi at Nord-Korea er mer demokratisk enn Vietnam, noe som ikke samsvarer med verdiene i additive polyarchy indeks. Som et resultat av analysen erfarer vi at Mesquita et al sin selectorate teori ikke evner å forklare sammenheng mellom veksten i winning coalition og manglende økning i demokratisering for Nord-Korea. Etersom jeg tolker modellen under ett tolker jeg det som at selectorate teori følgelig ikke kan i tillegg forklare demokratisering i Vietnam.

Vi trenger derfor en alternativ teori som kan forklare manglende demokratisk utvikling i Nord-Korea og Vietnam på en mer tilfredsstillende måte. Her mener jeg Hafner-Burton og Tsutsui sin teori om paradox of empty promises kan fungere. Kort forklart blir hovedpoenget at Nord-Korea har ratifisert færre menneskerettigheter enn Vietnam. Dette fører fører til at menneskerettigheter har mindre legitimitet. Dette fører til lavere forventinger tilknyttet etterlevelse av menneskerettigheter og motvirker ytterligere ratifisering av menneskerettighetskonvensjoner, noe som i sin tur kunne bidratt til mer demokratisering.

12.0 Kildeliste

Attané, Barbieri. *The Demography of East and Southeast Asia from the 1950s to the 2000s* (2009),

Bui, Thiem H. (2014). Deconstructing the “Socialist” Rule of Law in Vietnam: The Changing Discourse on Human Rights in Vietnam’s Constitutional Reform Process. *Contemporary Southeast Asia: A Journal of International and Strategic Affairs*, 36(1), 77-100. <http://dx.doi.org/10.1355/cs36-1d>

Byman, Daniel., & Lind, Jennifer. (2010). Pyongyang’s Survival Strategy: Tools of Authoritarian Control in North Korea. *International Security*, 35(1), 44-74. https://doi.org/10.1162/ISEC_a_00002

Dahl, Robert. (1971). *Polyarchy: participation and opposition*. New Haven: Yale University Press

Duiker, William J., & Lockhart, Bruce M. (2006). *Historical Dictionary of Vietnam*. Lanham: Scarecrow Press

Eberstadt, Nicholas. (1993). Population et main-d'œuvre en Corée du Nord: évolution et conséquences. *Population (French Edition)*, 48(3), 683-708. <https://doi.org/doi:10.2307/1534100>

Embassy of the Socialist Republic of Vietnam in the United States of America. (2001). *CPV – The fourth national party congress in 12/1976*. Hentet fra <http://vietnamembassy-usa.org/news/2001/04/cpv-fourth-national-party-congress-121976> den 11.05

Embassy of the Socialist Republic of Vietnam in the United States of America. (2001). *The fifth national party congress in 3/1982*. Hentet fra <http://vietnamembassy-usa.org/news/2001/04/fifth-national-party-congress-31982> den 11.05

Embassy of the Socialist Republic of Vietnam in the United States of America. (2001). *The sixth national party congress in 12/1986*. Hentet fra <http://vietnamembassy-usa.org/news/2001/04/sixth-national-party-congress-121986> den 11.05

Embassy of the Socialist Republic of Vietnam in the United States of America. (2001). *The seventh national party congress in 6/1991*. Hentet fra <http://vietnamembassy-usa.org/news/2001/04/seventh-national-party-congress-61991> den 11.05

Gerring, J. (2007) *Case Study Research: Principles and Practices*. New York: Cambridge University Press

Ghandi, Jennifer. (2008). *Political Institutions under Dictatorship*. Atlanta: Emory University

Hafner-Burton, Emilie M., & Tsutsui, Kiyoteru. (2005). Human Rights in a Globalizing World: The Paradox of Empty Promises. *American Journal of Sociology*, 110(5), 1373-1411. <https://doi.org/10.1086/428442>

Hofmeister, William., & Lye, Liang Fook. (2011). *Political Parties, Party Systems And Democratization In East Asia*. Singapore: World Scientific

Koh, David. (2008). Leadership Changes at the 10th Congress of the Vietnamese Communist Party. *Asian Survey*, 48(4), 650-672. <https://doi.org/10.1525/as.2008.48.4.650>

Koh, David. (2012). VIETNAM: A Glass Half Full or Half Empty?. *Southeast Asian Affairs*, 38(1), 361-378.

Kriesi, Hanspeter., & Adam, Silke., & Jochum, Margit. (2006). Comparative analysis of policy networks in Western Europe. *Journal of European Public Policy*, 13(3), 341-361. <https://doi.org/10.1080/13501760500528803>

Lee, Hanhee. (2018). Analyzing the political survival prospect of Kim Jong-un's North Korean regime through the framework of selectorate theory. *Japanese Journal of Political Science*, 19(3), 474-488. <https://doi.org/10.1017/S1468109918000130>

Malesky, Edmund., & Abrami, Regina., & Zheng, Yu. (2011). Institutions and Inequality in Single-Party Regimes: A Comparative Analysis of Vietnam and China. *Comparative Politics*, 43(4), 401-419.

Mesquita, Bueno de., & Smith, Alastair. (2011). *The Dictator's Handbook*. New York: Public Affairs

Mesquita, Bueno de., & Smith, Alastair. (2015). Political Succession: A Model of Coups, Revolution, Purges, and Everyday Politics. *Journal of Conflict Resolution*, 61(4), 707-743. <https://doi.org/10.1177/0022002715603100>

Mesquita, Bueno de., & Smith, Alastair., & Siverson, Randolph M., & Morrow, James D. (2003). *The Logic of Political Survival*. Cambridge: MIT Press

Mesquita, Bueno de., & Smith, Alastair., & Randolph M, Siverson., & Morrow, James D., & Smith, Alastair. (2004). Testing Novel Implications from the Selectorate Theory of War. *World Politics*, 56(3), 363-388. <https://doi.org/10.1353/wp.2004.0017>

Nguyễn, Thị Mai Anh. (2016, 19. august). Nâng cao chất lượng đảng viên - Vấn đề cốt lõi để xây dựng Đảng trong sạch, vững mạnh trong tình hình hiện nay. *Tạp chí Cộng Sản*. Hentet fra <http://www.tapchicongsan.org.vn/Home/Nghiencuu-Traodoi/2016/40378/Nang-cao-chat-luong-dang-vien-Van-de-cot-loi-de.aspx> den 16.03

Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights. (u.d). *Ratification Status for Democratic People's Republic of Korea*. Hentet fra https://tbinternet.ohchr.org/_layouts/TreatyBodyExternal/Treaty.aspx?CountryID=47&Lang=EN den 16.03

Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights. *Ratification Status for Viet Nam*. (u.d). hentet fra https://tbinternet.ohchr.org/_layouts/TreatyBodyExternal/Treaty.aspx?CountryID=47&Lang=EN den 16.03

Olson, Mancur. (1982). *The Rise and Decline of Nations*. New Haven: Yale University Press

Sáenz, Embrick, Rodríguez, 2015: S,283, *The International Handbook of the Demography of Race and Ethnicity*

Spoorenberg, Thomas,. & Schwekendiek, (2012). Demographic Changes in North Korea: 1993–2008. *Population and Development Review*, 38(1), 133-158. <https://doi.org/10.1111/j.1728-4457.2012.00475x>

Vuving, Alexander L. (2017). The 2016 leadership change in Vietnam and its long-term implications. *Southeast Asian Affairs*, 1(1), 421-435.

V-Dem Dataset – Version 8. (u.d). Department of Political Science: University of Gothenburg. Sist aksessert den 16.03 fra <https://www.v-dem.net/en/data/data-version-8/>

United Nations. (1.01.2019). *Compilation on Viet Nam: Report on the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights*.

Sist aksessert fra <https://daccess-ods.un.org/TMP/7388225.7938385.html> den 06.05.2019

Worden, Robert. (2008). *North Korea: a country study*. Washington: Federal Research Division

13.0 Appendiks

13.1 Ratifisering av menneskerettighetskonvensjoner: Tabellarisk fremstilling

Country	Treaty Description	Treaty Name	Ratification Date
	Convention against Torture and Other Cruel Inhuman or Degrading Treatment or Punishment	CAT	
Viet Nam			05 Feb 2015
Democratic People's Republic of Korea			
	Optional Protocol of the Convention against Torture	CAT-OP	
	International Covenant on Civil and Political Rights	CCPR	
Viet Nam			24 Sep 1982
Democratic People's Republic of Korea			14 Sep 1981
	Second Optional Protocol to the International Covenant on Civil and Political Rights aiming to the abolition of the death penalty	CCPR-OP2-DP	
Viet Nam			
Democratic People's			

Republic of Korea			
	Convention for the Protection of All Persons from Enforced Disappearance	CED	
Viet Nam			
Democratic People's Republic of Korea			
	Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women	CED AW	
Viet Nam			17 Feb 1982
Democratic People's Republic of Korea			27 Feb 2001
	International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination	CER D	
Viet Nam			09 Jun 1982
Democratic People's Republic of Korea			
	International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights	CESC R	
Viet Nam			24 Sep 1982
Democratic People's			14 Sep 1981

Republic of Korea			
	International Convention on the Protection of the Rights of All Migrant Workers and Members of Their Families	CMW	
Viet Nam			
Democratic People's Republic of Korea			
	Convention on the Rights of the Child	CRC	
Viet Nam			28 Feb 1990
Democratic People's Republic of Korea			21 Sep 1990
	Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on the involvement of children in armed conflict		
Viet Nam			20 Dec 2001
Democratic People's Republic of Korea			
	Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on the sale of children child prostitution and child pornography	CRC-OP-SC	
Viet Nam			20 Dec 2001

Democratic People's Republic of Korea			10 Nov 2014
	Convention on the Rights of Persons with Disabilities	CRPD	
Viet Nam			05 Feb 2015
Democratic People's Republic of Korea			06 Dec 2016

13.2 Presentasjon av partimedlemskap: tabellarisk

Land	Antall partimedlemmer	Antall partimedlemmer i prosent (hele befolkningen)	Befolkningstall	År
Nord-Korea	2,000,000 ⁴	12.1%	16.480.000 (1975) ⁵	1976
	3,000,000 ⁶	15.3%	19.602.000 ⁷	1985
	4,000,000 ⁸	16.6%	24.052.000 ⁹	2007
Vietnam	1,553,500 ¹⁰	3.1%	49.000.000 ¹¹	1976
	1,800,000 ¹²	3.0%	62.000.000 ¹³	1986
	3.200,000 ¹⁴	3.7%	85,029,000 ¹⁵	2007
	4,465,000 ¹⁶	4,75%	93,421,835 ¹⁷	2015

⁴ Worden, R. L. & Library Of Congress. Federal Research Division. (2008) *North Korea: a country study*. Washington, DC: Federal Research Division, Library of Congress: <https://www.loc.gov/item/2008028547/>. S. 209

⁵ Eberstadt, N. (1993). Population et main-d'œuvre en Corée du Nord: évolution et conséquences. *Population (French Edition)*, 48(3), 683-708. doi:10.2307/1534100 s. 686 (tidsskrift)

⁶ Worden, R. L. & Library Of Congress. Federal Research Division. (2008) *North Korea: a country study*. Washington, DC: Federal Research Division, Library of Congress: <https://www.loc.gov/item/2008028547/>. S. 209

⁷ Eberstadt, N. (1993). Population et main-d'œuvre en Corée du Nord: évolution et conséquences. *Population (French Edition)*, 48(3), 683-708. doi:10.2307/1534100 s. 686 (tidsskrift)

⁸ Lankov, Andrei (2007). S. 36 North of the DMZ: Essays on Daily Life in North Korea

⁹ <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/j.1728-4457.2012.00475.x> Demographic Changes in North Korea: 1993–2008 Thomas Spoorenberg og Daniel Schwekendiek (2012), S.140

¹⁰ Political Parties, Party Systems And Democratization In East Asia: Tan, Kenneth Paul, Hofmeister, Wilhelm, Lye, Liang Fook, 2011, s. 51

¹¹ Lockhart, Duiker. (2006). Historical Dictionary of Vietnam. S.447

¹² Party system institutionalization in asia, s.150

¹³ Lockhart, Duiker. (2006). Historical Dictionary of Vietnam. S.447

¹⁴ Party system institutionalization in asia, s.150

¹⁵ Attané, Barbieri. The Demography of East and Southeast Asia from the 1950s to the 2000s (2009), S.22

¹⁶ <http://www.tapchiconsan.org.vn/Home/Nghiencuu-Traodoi/2016/40378/Nang-cao-chat-luong-dang-vien-Van-de-cot-loi-de.aspx>

¹⁷ Sáenz, Embrick, Rodríguez, 2015: S,283, The International Handbook of the Demography of Race and Ethnicity

13.2 Presentasjon av medlemmer i sentralkomiteen

Land	Antall medlemmer	År
Vietnam	101 ¹⁸	1976-1982
	116 ¹⁹	1982-1986
	124 ²⁰	1986-1991
	146 ²¹	1991-1996
	170 ²²	1996-2001
	150 ²³	2001-2006
	160 ²⁴	2006-2011
	175 ²⁵	2011-2016
	180 ²⁶	2016-2021

¹⁸ Embassy of the Socialist Republic of Vietnam in the United States of America. (2001). <http://vietnamembassy-usa.org/news/2001/04/cpv-fourth-national-party-congress-121976>

¹⁹ Embassy of the Socialist Republic of Vietnam in the United States of America. (2001). <http://vietnamembassy-usa.org/news/2001/04/fifth-national-party-congress-31982>

²⁰ Embassy of the Socialist Republic of Vietnam in the United States of America. (2001) <http://vietnamembassy-usa.org/news/2001/04/sixth-national-party-congress-121986>

²¹ Embassy of the Socialist Republic of Vietnam in the United States of America. (2001). <http://vietnamembassy-usa.org/news/2001/04/seventh-national-party-congress-61991>

²² Thayer, 2002, s. 82. Vietnam in 2001: The Ninth Party Congress and After

²³ Thayer, 2002, s. 82. Vietnam in 2001: The Ninth Party Congress and After

²⁴ Koh, 2008, s.652

²⁵ Koh, 2012, s.361

²⁶ Vuving, 2017, s.433

13.3 Additive polarchy: Formel

Formelen lyder som følgende: (2) $API = [(Elected\ Officials + Suffrage) + 2 * (Clean\ Elections + Freedom\ of\ Organization + Freedom\ of\ Expression)] / 8 = .125 * Elected\ Officials + .125 * Suffrage + .25 * Freedom\ of\ Organization + .25 * Clean\ Elections + .25 * Freedom\ of\ Expression$ (Teorell, Coppedge, Skaaning, Lindberg, 2016:21)

